

TEKST & FOTO: ERIK NIELSEN

Skiferie på polsk

„Karpacz!“, sagde damen på rejsebureauet med sød polsk accent, „I skal til Karpacz på en uges skiferie.“

SKOPET og rejsebureauet Polonez satte i februar i fællesskab en skiferie for to på højkant. Nu stod jeg med rejseglimt i øjet og fik de sidste instrukser inden afgang søndag. Hu hej!, fri fra arbejde!, kuffert og ski på nakken og afsted med bussen. Så hurtigt kan det siges og gøres, når man konkurrerer i SKOPET. Min ven Christophe og jeg hoppede hurtigt ud af dagligdagens trivialiteter, og landede med lettere bagvægt i, det for os ukendte land, Polen.

Bristede drømme

Millionærens privilegier skulle krænke vores kage, havde jeg hørt hjemmefra. 1 kr. skulle svare til 4.000 Zloty. Millionærdrømmene brast dog hurtigt. 4 nuller skar polakkerne af deres nationalmønt den 1. januar 1995, så nu betaler man 2° kr. for en enkelt Zloty. Sådan vender verdensbilledet så hurtigt i vore dage. En trøst var det dog, at kronens købekraft ikke forsvandt sammen med Zlotyens nuller.

På den anden side var vi taget afsted for at stå på ski. Vi ville se sne, - ikke tælle nuller! Derfor var skuffelsen stor, da vi opdagede, at der åbenbart også var skåret kraftigt i snekontoens beholdning. Men som vi sagde: „Er der sne på toppen, så glider vi!“ Og det gjorde vi så.

Langrend i alpinudstyr

De ovenud drøje og solide morgenmåltider på vores hotel, Sadyba, sikrede en stabil tyngde i mave/tarmregionen. Og da kaffen var tynd, gav den ingen anledning til en, ellers normal, udskilningsproces i WC-kummen. Med andre ord

lå vores tyngdepunkt så lavt, at vi med sindsro kunne se frem til vores kamp imod tyngdeloven ned over de polske bakker.

Men, men, men! Alpin skikultur må man løbe langrend efter i den polske højlandsby Karpacz. Den enlige stolelift og de få træklifte, der skulle forbinde pisterne, lå så forskudt fra hinanden, at langrendsteknikken fik en primær plads i udfoldelserne på ski. Samarbejde og liftkort er endnu et fremmedord, når det gælder om at blive trukket op på de polske tinder. Lifterne ejes og bestyres af flere forskellige personer. Hver enkelt lift skal betales for sig, og der købes billet hver gang. Det vil i praksis sige, at man skal stå og fedte rundt med polske pengesedler inden hver tur. Et system, der ikke er særligt effektivt, og derfor skaber køer. - Og køer er kedelige, som de siger hos Betalingsservice.

Nichen blev fundet

Står polsk skikultur i kontrast til appler og fjelde, så udjævnes forskellene, når man træder ud i nattelivet. Med fyringssæssonens kulos som ledetråd, førtes vi hver nat gennem de snoede bjergveje i Karpacz. I mørke er alle katte som bekendt grå, - og i lysshowets skær og højtallerrymens skudlinie smeltes forskelligheder sammen til en homogen masse. En masse, der bestiller øl og vodka uden tøven. En masse, som glemmer verden omkring sig, og i stedet giver sig hen til tanker under bæltetestedet.

Vi havde en dejlig uge i Karpacz.

Skiferie? - Nej!.....

- Men vi havde alligevel en ordentlig ski' på hver dag.